

Osijek, Kroatia

Harjukoskien kuulumiset

Helmikuu 2024

Kevään kynnyksellä

Terveiset meiltä täältä Kroatiasta ja Osijekistä! Täällä kevään ensimerkit ovat jo ilmassa! Juuri huomasiimme, että jotkut puut ovat jo alkaneet vihertää ja ensimmäiset kevät kukat ovat ilmestyneet nurmikoille. Täällähän ei lunta ole ollut lainkaan ja miinusasteitakin heikosti, joten kun keli lämpenee, niin kevät tulee erittäin nopealla vauhdilla! Tästä iloitsemme!

Meillä on ollut taas monenlaista aktiviteettia tässä kuussa ja olemme kokeneet Jumalan johdatusta ja varjelusta monissa tilanteissa. Voimme todistaa sen, että Jumala on vastannut teidän rukouksiinne kun olette uskollisesti muistaneet meitä! Tässä kirjeessä kerromme lisää näistä vastauksista!

Anne ja Osijekin Ukrainalaisten ryhmä

Täällä meidän kaupungissa on edelleen ukrainalaisia pakolaisia, enimmäkseen äitejä lapsineen. Heille on järjestetty muun muassa ryhmätoimintaa, jossa Anne on saanut olla mukana jo sodan alkamisesta lähtien. Osa naisista ja lapsista ovat lähteneet takaisin Ukrainaan näiden kahden vuoden aikana, mutta osa on edelleen täällä ja heidän kanssaan on tultu tutuiksi pikkuhiljaa. Traumaattiset muistot sodan alkamisesta elävät edelleen naisten muistoissa. Joka kerta heidän kanssaan keskustellessa tämä tulee ilmi. Se myös hankaloittaa sopeutumista tänne uuteen kotimaahan, kun kaikki epävarmuus tulevaisuudesta on koko ajan läsnä. Useimmilla naisista on puoliso rintamalla ja se tuo oman pelkonsa joka päivään. Ryhmätoiminta hieman helpottaa oloa, koska silloin näkee muita samankaltaisessa tilanteessa olevia naisia ja he voivat jakaa kokemuksiaan keskenään. Annen rooli näiden naisten kesellä on ollut olla rinnalla kulkijana, ystävänä ja rohkaisijana. Niin kuin Raamatussakin sanotaan: "Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa." Tätä on Anne saanut konkreettisesti olla tekemässä näiden naisten kohdalla.

Janne Latvian matkalla

Jannen matka Latviaan alkoi 7.2 jolloin hän lensi Helsinkiin ja sieltä sitten Elämä ja Valon sekä Fida tiimin kanssa autolla Latviaan.

(EV-ryhmä: Tino Grönfors, Keijo Baltzar, Rainer Hagert, Jussi Ärling sekä Tulkki Aare Lukman)

Fida – ryhmä: Janne Harjukoski, Anna – Liisa Liljefors, Arto Karvonen ja Benjamin Hokkanen)

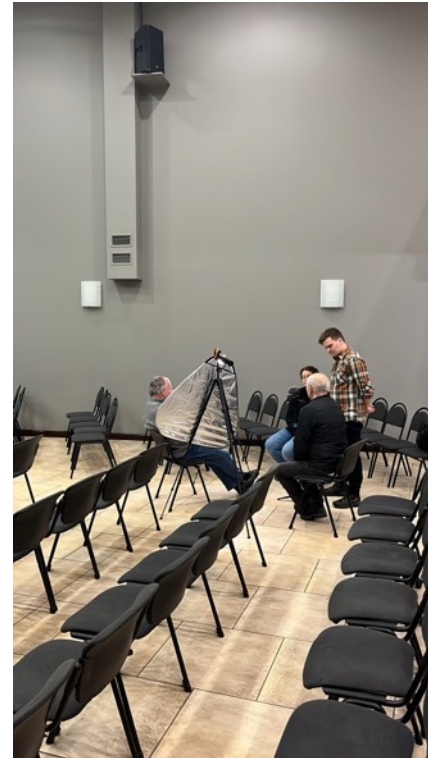
Tarkoituksena oli kerätä materiaalia (videoita, kuvia, kertomuksia) tämän vuoden Toivon Kipinä- kampanjaa varten. Etukäteisvalmistelut oli tehty erittäin hyvin Elämä ja Valon toimesta ja Tino Grönfors ja Keijo Baltzar olivat suunnitelleet päivämme niin että aamulla lähdimme liikkeelle ja illalla palasimme majapaikkaamme. Saimme todella hyvää materiaalia syksyn kampanjaa varten.

Myös ihmisten kohtaaminen oli hienoa ja saimme myös auttaa konkreettisissa tarpeissa perheitä liittyen polttopuihin ja ruokaan. Jumalan johdatus oli kaikessa ilmeinen. Erityisen ilahduttavaa oli Alojjan toimintakeskuksen remontin tilanne. Tiloja on tehty Latvia tiimin toimesta ahkerasti ja kohta pesula ja peseytymismahdollisuudet voidaan avata. Saimme pitää myös hengellistä tilaisuutta monitoimikeskuksen salissa jossa seurakunnan alku kokoontuu. Se toimii yhteistyökumppanimme Valmieran seurakunnan alaisuudessa. Mukana oli myös pastori pariskunta ja musiikkiryhmä Valmierasta. Tuossa tilaisuudessa saimme siunata neljä henkilöä taivastielle, josta olemme kiitollisia ja he jäivät hyvään hoitoon paikallisten uskovien yhteyteen.

Matkalla sain Suomessa pääkaupunkiseudulla olla yötä rakkaiden ystävien Jussin ja Mirjamin luona ja kokea huolenpitoa heidän luonaan. Huippuhetkiin lukeutui myös rakkaan Emma tyttären tapaaminen ennen paluuta Kroatiaan.

Latvia

Ukrainan matka

Latvian matkan jälkeen suuntasimme kohti Ukrainaa ja Ushgorodin kaupunkia, joka siis sijaitsee länsi-Ukrainassa, Unkarin rajan tuntumassa. Meiltä sinne on matkaa noin 600 kilometriä eli sinänsä matka ei ole pitkä, mutta tiesimme jo lähtiessä, että rajalla saattaa matka tehdä stopin pitkäksikin aikaa. No, slava Bogu, (suom. ylistys Jumalalle) yllättäen meno Ukrainaan sujui rajalla kitkattomasti ja oitimme kellosta ajan, 17 minuuttia! Se on kyllä kaikkien aikojen lyhyin ylitys ajassa tuolla rajalla! No, takaisin paluu onkin sitten jo eri stoori... silloin olimme jumissa Ukrainan rajalla viisi tuntia!

Radvanka, kaatopaikalle rakennettu seurakunta

Ukrainassa oli tavoitteena yhdessä rakennustiimin kanssa, joka tuli Suomesta, saada seurakuntarakennushanketta eteenpäin Radvankan romanikylällä. Olikin hienoa nähdä, miten Suomi -tiimi oli täysillä mukana tehden hommia koko tuon viikon aamusta iltaan! Ja työ tuotti mahtavan tuloksen! Kokoontumissali tuli niin valmiiksi, että siellä voi tilaisuuksia aloittaa pitämään! Oli hieno hetki viimeisenä iltana nähdä, miten Jumala on siunannut tämän hankkeen ja vaikuttanut ihmisissä tahtomista ja tekemistä, jotta evankeliumi voidaan levittää uusille alueille! Tässä seuraavaksi yhden rakennusaktiollaisen kommentteja matkasta.

Benjamin Haapalainen, 22v., opiskelija:

” Miksi lähdin tähän aktioon? Halusin nähdä, miten lähetystyötä voi toteuttaa oman alan ja oman osaamisen kautta käytännössä. Mitä tein aktiossa? Olin vähän niin kuin yleismies Jantunen. Olin mukana kirkon viimeistelyosiossa mukana. Tasoitimme pintoja, maalattiin, rakennettiin lavaa. Syötiin paljon pitsaa ja suklaata! Meillä oli hyvä porukka ja lupsakka tunnelma. Tiimin kanssa oli hyvä tehdä töitä ja illalla viettää vapaa-aikaa. Mitä jäi mieleeni matkalta? Kontrasti köyhien ja rikkaiden välillä. Kuinka niin pienelle alueelle mahtuu niin paljon köyhyyttä ja niin paljon rikkautta? Myös erilainen liikennekulttuuri jäi mieleen, se oli joustavaa. Sitten myös paikallisten ihmisten kädentaidot ja asenne oli monella kohdillaan. ”

Annen kokemuksia Ukrainassa

Annella oli mahdollisuus yhdessä Kirsi Hekkanan kanssa järjestää kahdella eri romanikylällä naistentilaisuus. Aiheena oli mm. ihmissuhteet ja anteeksiantaminen. Pasikan romanikylällä naiset myös yleisinä esittivät virkkaamiaan käsitöitä. Kirsin ohjeistuksella he aloittivat uuden käsityöprojektin. Hienoa nähdä, miten naiset voimaantuvat oman tekemisen kautta omissa yhteisöissään.

Mieleenpainuvaa oli myös kotikäynnit, joita Anne teki Kirsin kanssa. Monet kertomukset romaninaisten elämästä ovat hyvin surullisia, mutta taas toisaalta niiden naisten elämässä, jotka ovat Jeesukseen uskovia, voi nähdä Hengen hedelmää: iloa ja rauhaa kaiken kurjuudenkin keskellä. Slummi asuinympäristönä on jo itsessään meille suomalaisille täysin vastakkainen olosuhde. Annekin yhdellä kotikäynnillä miltei kompastui koiran raatoon, joka sijaitsi paikassa, jossa lapset leikkivät leikkejään.

Anne joutui myös näkemään lapsia kadulla, joilla näytti tupakointi olevan jo ihan rutiinia toimintaa. Eräskin noin viisivuotias poika poltti sähkötupakkaa ja juuri kun Anne ehti puuttua asiaan, lapsen isä ilmestyi paikalle itsekin tupakoiden. Isä ei ollut moksiskaan viisivuotiaan sähkötupakasta eikä puuttunut asiaan mitenkään. On vaikea kuvailla olosuhteita pelkästään sanoin ja kuvin, siitä puuttuu vielä muut tekijät, joita ei voi kirjoittaa auki. Sydämelle jää rukous kaikkien heidän puolesta, varsinkin lasten, jotka ovat yhteiskunnan taholta unohdettuja ja sorrettuja. Kunpa me uskovina ja seurakuntina emme heitä unohtaisi!!!!

Kiitos- ja rukousaiheemme:

Kiitämme:

- varjeluksesta liikenteessä ja matkoilla
- Ukrainan hanke menee eteenpäin!
- aktioporukasta, joka väsymättä teki töitä, Herra siunatkoon heitä runsaasti!

Pyydämme, että rukoilette:

- terveytemme puolesta
- viisautta ja ymmärrystä eri asioissa, jotka koemme tällä hetkellä haasteellisena, Jumala tietää, mitä nämä asiat ovat!
- matkat maaliskuussa (Bosnia, Unkari ja mahdollisesti Suomi?)

Lopuksi:

Tervehdimme teitä lopuksi 2.Korinttilaiskirjeen luvun 12 ja jakeen 9 sanoilla: "**Minun armoni riittää sinulle, sillä voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa.**" Tähän sanaan mekin luottaen turvaudumme. Usein työssä kokee heikkoutta ja kokee, ettei ole riittävä. Myös inhimillisesti koemme heikkoutta, vaikkapa ruumiissamme. Kuitenkin Jumala sanoo, että Hänen armonsä riittää. Tähän haluamme uskoa ja luottaa tänään ja tulevinakin päivinä, jos niitä Herra meille suo. Ja niin voit Sinäkin! Siunausta teille rakkaat työmme tukijat! Ja iso kiitos esirukouksistanne!

Siunauksin, Anne ja Janne